

בבית המשפט העליון

בש"א 8363/02

בפני: כבוד השופטת ד' דורנר

המערער: פקיד שומה חיפה

נ ג ד

המשיב: אריה גונן

ערעור על החלטת רשם בית-המשפט העליון מיום 9.7.02
בע"א 477/02, שניתנה על-ידי כבוד הרשם ע' שחם

בשם המערער: עו"ד לאה מרגלית

פסק-דין

זהו ערעור על החלטת רשם בית-המשפט העליון (הרשם עודד שחם), אשר דחה את בקשת המערער למחיקת ערעור, שהגיש המשיב על פסק-דין חלקי, שניתן על-ידי בית-המשפט המחוזי בחיפה.

השאלה המרכזית שהתעוררה בפני בית-המשפט המחוזי הייתה אם חייב המשיב בתשלום מס-הכנסה בארץ על תקבולים שקיבל בארצות-הברית בשנות המס הרלוואנטיות. שכן, התעוררה מחלוקת בין הצדדים אם המשיב היה באותה העת תושב ישראל כהגדרתו בסעיף 5(1)(ג) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה).

בית-המשפט המחוזי בחיפה (סגן-הנשיא דר' דן בייץ) קבע, תחת הכותרת "פסק-דין חלקי", כי יש לראות את המשיב כמי שהיה תושב ישראל בשנים הרלוואנטיות.

על כך ערער המשיב ערעור לבית-משפט זה, ואילו המערער הגיש בקשה למחיקת הערעור, מן הטעם, כי הערעור על פסק-דין חלקי הוא ערעור ברשות ולא בזכות.

רשם בית-המשפט העליון קבע, כי הכרעתו של בית-המשפט המחוזי בשאלת התושבות, הנה החלטה סופית, אשר הדרך לתקיפתה היא בערעור בזכות. עוד קבע הרשם, כי הסעד שנתבקש על-ידי המשיב בערעורו היה להכריז על השומה כבטלה-מעיקרה, בהיותה נוגדת את הוראת הפקודה, וזאת מאחר שהמשיב לא היה תושב ישראל בעת הרלוואנטית, ומשהכריע בית-המשפט בשאלת התושבות, סיים את מלאכתו.

מכאן הערעור שבפני, בגדרו שב המערער וטען, כי פסק-הדין החלקי הוא בבחינת החלטה אחרת, שהערעור עליה ברשות. שכן, לטענתו, ההכרעה בשאלת התושבות אינה משום מתן סעד, ופסק-הדין הסופי יינתן עם קביעת החבות במס ושיעורה.

דין הערעור להידחות, שכן לא ראיתי להתערב בהחלטת הרשם. משדחה בית-המשפט המחוזי את טענות המשיב בשאלת התושבות, ובהתאם – סירב להעניק את הסעד המבוקש, הרי הכרעה זו היא סופית והערעור עליה הוא ערעור בזכות.

הערעור נדחה איפוא.

ניתן היום, כ"א באדר ב תשס"ג (25.3.03).

ש ו פ ט ת